Ч. 112. Субота 5 червня (23 мая) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З ради державної. — Угорска криза. — З Туреччини. — Положене в Персиї.

„Polnische Korresp." довідує ся, що на оногдашній конференциї з президиєю польского Кола бар. Бінерт заявив, що сесия ради державної потреває імовірно до 15 липня. Сойми зберуть ся в другій половині вересня і будуть радити до кінця жовтня.

Між сторонництвами в палаті єсть пересьвідчене, що буджет не буде полагоджений на час, коли до дискусиї не будуть примінені деякі скорочення. Збираючий ся нині на засідане німецкий виділ виготовує предложене в тій справі. Іменно єсть намір, аби перевести лише одну дискусию, по котрій прийде голосоване на буджет в цілости. Коли конференция провідників прийме то предложене, то буджет буде полагоджений за 6 до 8 засідань. Буджетова комісия має покінчити свої праці до суботи включно. Дискусия в повній палаті розпічне ся дня 15 с. м. по докінченю першого читаня проєктів фінансових дра Білиньского.

На вчерашнім засіданю німецкого союза ухвалено заявити ся за скороченєм буджетової дискусиї, що дасть можність нормально полагодити буджет.

Що до виглядів, які має правительство, то, як „Neue fr. Presse" доносить, бар. Бінерт буде переговорювати з представителями сторонництв в цїли уможливленя нарад і переведеня начерків міністра дра Білиньского. На вчерашнім засіданю палати послів прийшло передовсім під обради нагле внесене п. Шустерщіча в справі босаньского банку, а коли опозиция не продовжить розправи над ним, особливо коли наступить дефінїтивна заява правительства, то послідує перше читане податкових законів, по чім розпічне ся друге читане буджету. Правительство предложить в палаті послів новий начерк закона про торговельно-політичну повновласть, який містить в собі передовсім затверджене договору, заключеного з Румунією і уповажнює правительство до введеня того договору провізорично в житє; крім того стає правительство уповажнене до введеня на разі в житє незаключених ще договорів з балканьскими державами, коли будуть доведені до успіху. Дальший начерк закона відносить ся до утвореня державної централї для справи зужиткованя худоби; найважнїйшою її задачею буде дослід над вивозом худоби за границю і лїпша орґанізация торгу худобою на краєвих торгах.

Господарска комісия скликана на нині рано; на дневнім порядку внесене п. Диямандa в справі нафтового промислу в Галичині. Рільничу комісию скликано також на нині.

Чеський міністер земляк др. Жачек виїхав до Праги, щоби переговорювати з політичними представителями в цїли уможливленя вібраня ческого сойму, що означає сотворене основи до ческо-німецкого порозуміня.

Президент угорского сойму Юст заповідає, що, коли послухане Кошута у цїсаря заведе, то він скличе в слідуючім тижни сойм і спровокує ухвалу в банковій справі і приневолите тим способом монарха до усуненя цілого правительства. „Pester Lloyd" зазначує супротив донесеня, будьто би сторонництво независлимців задумувало по 20 с. м. скликати сойм на засідане, що коли би то наступило для демонстрациї, то сейчас був би сойм відрочений на основі королівского рескрипту.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів заявили ся за наглостию внесеня пос. Шустершица пп. Маєр із сторонництва християньско-суспільного, пос. Крамарж іменем Чехів і пос. Дашиньский іменем социяльних демократів. По промові Дашиньского наради перервано і відложено до нині.

3)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Покладом на кораблю звемо той поміст, який покладений впоперек корабля через цілу єго довготу. На великих, дуже глубоких кораблях єсть кілька покладів, котрі розділяють єго на кілька частий, подібно, як розділяють стелї поодинокі поверхи в каменици. Але як в каменици чим висший поверх тим дешевший, так на кораблю чим більше в спід, тим низша кляса. На самім споді корабля знаходить ся склад всїлякого провіянту, вода до питя і т. п., а верх того приходить поміст або поклад, котрий чомусь названо **межипокладом**, (мабуть длятого, що тут приміщеня для людий знаходять ся поправді межи двома покладами). Тут знаходять ся приміщеня для пасажирів третої, т. є. найбіднійшої кляси. Повисше межипокладу єсть другий з долини, а на нім знаходять ся приміщеня для пасажирів другої кляси. Верх того суть найдорожші приміщеня зі всілякими вигодами для пасажирів першої кляси. Яке тут уладжене і які вигоди, то бачили ми вже попереду, а тепер придивім ся, як виглядає і як жиє ся на межипокладі *):

Дав ся почути монотонний звук корабельного дзвінка. То знак, що треба лягати спати. Пасажири межипокладу пішли на свої місця.

Вузкими, лихо осьвітленими сходами злїз я на долину. Страшенним сопухом повіяло на мене, такою вонею, яку не знати, як назвати; то була ніби мішанина, що нагадувала людский піт і смердячі бочки з оселедців. До того прилучала ся ще й тота воня, якою заносить звичайно від тих людий, що їдять чісник і цибулю. Хто раз їздив на межипокладі за море, той того страшенного смроду нїколи не забуде, а хто не мав тої приятности, той того не зрозуміє як слід, бо словами не дасть ся то так оповісти, щоби можна з того виробити собі докладне поняте.

Коли я зійшов сходами на долину, на межипоклад, і кинув оком на моє окружене, почув ся якийсь такий самотний, як той, котрого вирекла ся суспільність і він попав ся в се пекло нужди і здеащіня. Я не міг вже дві хвилинки так видержати — коби лиш чим скорше видобути ся на гору на сьвіжий вечірний воздух!

Безрадний ходив я по горішнім покладі. Лиш коби не іти назад до тої смердячої нори! Та ба, не так склало ся, як ждало ся. В сїм случаю судьба моя спочивала в руках корабельного володїтеля, старшого стюерда, котрий хоч і не дуже чемно, але за то дуже виразно сказав мені, що я повинен вже іти хрипти. Тут не місце для нічних проходів. Я хотів щось на то сказати, але він не дав менї прийти до слова. — „Коли не хочете іти добровільно, то я вам зараз поможу рушати ногами. Порядні люди не волочать ся по ночах!"

То було чей виразно сказано. Щоби не зачепити собі на добре поліциї, не позіставало менї нічого, як лиш піти знов туди, де менї лячно було. З відвагою розпуки кинув ся я нерозібраний на своє леговище, бо тут на межипокладі нема чим накрити ся. В моїм сусїдстві було досить гутірно. В однім місци подорожні жартували собі та розповідали всілякі небилиці, за столом сиділо кількох людий та грали в карти, котрими кидали з дідьчим криком. З положеної понизше кабіни доходив плач дітий і немовлят. Я пробовав заснути і зарив ся лицем в сінник так, щоби не мусїв бодай нюхати того страшенного смроду. Та дарма! Сон мене не брав ся.

По якімсь часї зачала мене сильно голова боліти а до того прилучив ся ще й голод, бо я від самісенького рана не мав в роті нічого. Я мав кусень голяндского сира і ковбасу; але я так собі був все згидив, що не міг нічого їсти. Апатично перевертав ся я з одного боку на другий, але все скулений, бо леговище було за мале для мене. Ті, що грали в карти, полягали тимчасом спати і настала душна тишина на цілім межипокладі; крім одностайного гуку машин чути ще лиш було якісь невиразні голоси, які мабуть видавали із себе ті, що перші занедужали були на морску хоробу.

Наконець задрімав я а якісь пусті сни за-

*) Після І. Ґавльке в „Welt u. Haus". — Особисто пережиті враженя і досьвіди.

Молодотурки беруть ся енергічно до Альбанців. До Діяковару прибув вже ґенерал **Джавід-баша**, маючи при собі 28.000 людий і 26 гармат. То буде достаточним, щоби приборкати Альбанців, хоч, як кажуть, з їх сторони навіть не прийде до якогось вибуху. Але заборона ношеня оружия стрічає ся з ріжними перепонами. Альбанці не хотять дати відобрати собі мавзерівскі карабіни, які они здобули частию в боротьбі, частою дорогою крадежи та уважають їх дорогоцінною власностию. Рівнож стягане податків не доведе мабуть до ніякого успіху, позаяк магометани не платили доси майже нічого, а тепер жадають від них великих сум.

Положене в Персиї есть дальше дуже критичне. Петербургска телеґрафічна аґентура донесла 31. мая з Тебріс, що там пробували два провідники националістів, Сатар-хан і Баія хан, які схоронили ся до турецкого консуляту. Оба провідники і їх приклонники заявили, що бажають стати турецкими підданими, а приклонники Сатар-хана розповсюджували вість, що турецке войско зближає ся до Тебріс. В дійстности кілька тисячів перских Курдів з племени Мамаш-Маґур нищать місцевости Міян шаб і Ґавдьбуляй та мордують там безборонну музулманьску і християньску людність.

Новинки.

Львів, дня 4-го червня 1909

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував в етаті галицкої прокураториї скарбу провізоричного конципіста, дра Марияна Людв. Ґубриновича конципістом прокураториї скарбу. — Львівский висший суд краєв. іменував канцелістами між иншими вахмайстрів жандармериї: Пав. Качерну в Сихові до Вишнївчика, М Гранковского до Підбужа; і Вас. Пятку до Скалата; Ів. Максимовича до Рожнітова, підоф. 11 бат. піон. К. Мельника до Бірчи; тит. вахмайстра жанд. Григ. Братача до Борині.

— **Матура в коломийскій рускій ґімназиї**, яка відбула ся там в днях від 24 мая до 1 червня с. р. під проводом шкільного радника п. Із. Громвицкого, управителя філії академічної ґімназиї у Львові, дала слідуючий вислід: Іспит здали Дмитро Бедзюк, Ів. Букшований, Теод. Бундзяк, Іван Вишиванюк, Остап Вояк, Павло Воляньский (з відзн.), Никола Гаєвий, Омелян Гасюк, Володимир Гнатів, Евг. Гнатковский (з відзн.), Петро Головка, Іван Грабовецкий, Павло Григорців, П. Ґродзіцкий, Ярослав Данилюк, Стефан Демчук (з відзн.), Мир Дзерович, Александер Жолевич, Ілько Кибюк, Йосафат Клапоущак, Ярослав Крушельницкий (з відзн.), Василь Кузьма, Володимир Лагодиньский, Вік. Левицкий (з відзн.), Іван Ліцовский, Онуф. Лящук, Анатоль Майковский, Василь Мандрусяк, Йосиф Мярчук, Федір Матійків (з відз.), Ал. Могильницкий, Савка Никифоряк (з відз.), Іван Новодворский, Яр. Островский, М. Пасіка, Василь Пилипюк (з відзн.), Семен Семетюк, Евг. Слезюк (з відзн.), Федір Тафійчук, Вол. Фалович, Ів. Федак, Ілько Федуник, Никола Федюк, Василь Фенюк, Юліян Фицалович, Роман Хойнацкий, Ів. Чолган, Алекс. Ґілевич, Гамораківна Ант. Ольга (приват.), 2 репробовано на пів року, 2 публ. і 1 приватиста не допущено до іспиту.

— **Огні.** Дня 29 мая вибух огонь на фільварку в Кальнім коло Поморян у посесора п. Тіргавза. Мабуть від искри парової машини в горальни заняла ся мала стайня. Огонь небавком угашено і не було значнійшої шкоди. Але на другий день вибух огонь в стайни, де було звиш 40 штук волів випасованих і тількож робочих та около 60 штук ялівника. Мимо скорої помочи згоріло 14 К, 26 волів робочих і 17 штук ялівника. — Дня 29 мая вибух огонь на черновецкім передмістю Клокічка в домі Віґлера і небавком цілий дім станув в полумени. Під ту пору не було Віґлерів дома. Аж ось нагадали собі сусіди, що в горіючій хаті лежать в колисці маленькі діти близнята. Ніхто не мав відваги лїзти до горіючого дому аж ось надійшов черновецкий полїциян ч. 49 Ів. Опаєць, а довідавшись, що в горіючій хаті знаходять ся діти, вскочив до середини і виратував їх. Огонь опісля небавком угашено.

— **Дрібні вісти.** В неділю дня 6 с. м. відбуде ся в Жовкві на „Гараю“ великий народний фестин на дохід бурси Тов. педаґоґічного. — В Сколошеві-Загородах коло Радимна отворено дня 30 мая читальню „Просьвіти“ а за кілька днів буде отворена читальня в Сколошові селї і в місті Радимнї. Подано також статути „Сокола“ до затвердженя. — Число всїх Поляків обчисляють на звиш $16^{1}/_{5}$ міліона. З того числа жиє в Австриї 4,259.152, в Прусах 3 646.446, в Росиї 7,931 307, а розкинених на еміґрациї звиш 1 міліон. — Памятник Шевченка в Киеві має станути в садку коло реальної школи, виходячій трохи на Михайлівску площу. — П. Рахиля Черни знайшла вчера книжочку каси ощадности виставлену на імя Вікториї Бандрівскої і зложила на полїциї, де еї можна відобрати. — За урядованя теперішного російского президента міністрів Столипіна засуджено 74 тисячів людий на заточене і видано множество вироків смерти без слідства і процесу з наслїдок доносів. — До помешканя Ґустава Ґерляха при ул. Кохановского ч. 68 добули ся вчера злодії і вкрали 60 К готівкою і кілька пар черевиків. — Ф. Давидяк убийник Штофів, зачав на добре удавати божевільного. На жаданє лікарів психіятрів відставлено его до Бриґідок, де будуть вести ся дальші розсліди. Судия слїдчий др. Зґуральский виїхав вчера до Рудник, Миколаєва і Стрия в цїли доповненя слїдства. Ціле слїдство закінчить ся мабуть в половині сего місяця.

† **Померли:** Др. Володимир Кобилянський, конципіст прокураториї скарбу в Чернівцях, брат звістної писательки Ольги Кобилянськоі, член всїх руских тов. в Чернівцях, помер 2 с. м. в 32 р. житя. — Йосиф Кукурудз, управ. шк. в Замулинцях помер тамже в 29 р. житя. — Сам. Квасницкий, нотар у Львові 2 с. м. в 75 р. житя. — Фр. Сарницкий, ювілят штуки друкарскої, б. управитель друкарнї Тов. ім. Шевченка, помер 3 с. м. в 75 р. житя. Покійник був братом Архимандрита і б. проф. університету о. Сарницкого.

— **В лїцею руского інститута для дівчат в Перемишли** відбув ся в днях 24 до 26 **мая** під проводом шк. радника дра Фр. Майхровича іспит зрілости, котрий видержало 33 лїцеянток, а то: Бачиньска Мария (з відз.), Березиньска Олена, Березиньска Ярослава, Біличьска Надія, Воляньска Володимира (з відз.), Вояковска Олена, Воєвідківна Неоніля (з відз.), Дзеровичівна Стефанія (з відз.), Донаровичівна Олена, Дудикевичівна Мария (з відз.), Карановичівна Ірина (з відз.), Кисїлевска Софія, Косоноцка Анна, Ладижиньска Олена (з відз.), Левицка Ольга (з відз.), Лопатиньска Стефанія, Матковска Олександра, Мосорівна Ірина (з відз.), Мосорівна Стефанія (з відз.), Новицка Мария (з відз.), Онишкевичівна Стефанія, Пацлавска Мукія (з відз.), Поповичівна Марта (з відз., Габіївна Олена (з відз.), Савицка Стефанія (з відз.), Сьміпкевичівна Ольга, Твердохлїбівна Мария Володимира (з відз.), Терлецка Евгенія (з відз.), Тунівна Наталія (з відз.), Чайковска Мария, Чайковска Олена, Яновичівна Олена, Яцковска Богдания.

чали мені сувати ся по голові. Мені снила ся якась „суха ґільотина“, про котру я колись десь читав; відтак видів я самого себе висячого на шибеници а круки немилосердно довбали моє тіло. Зі страху піт виступив мені на чоло. Нараз змінила ся сценерия. Я опинив ся на якімсь побоєвищи, що було вкрите страшно покалїченими трупами, які видавали із себе гидку воню. Я хотів втікати, але не міг, ноги мені мов би приросли до землї. Відтак підняв ся якийсь людский труп і почав кидати в мене розмоклою землею з поля — — —

Мій сусід дістав морскої хороби. Лиш одна хвилинка — і я зрозумів моє прикре положенє. Шаленим бігом почав я звідси втікати і пустив ся сходами на гору, але не забіг далеко: всї люки були позамикані — знак, що надходить буря. Мені не позістало нічого як лиш піти на то місце, де всї разом миють ся, і більше хитаючись на всї боки, як стоячи обмити ся з перших слідів морскої хороби на собі.

Перед полуднем буря стала ще сильнїйша. Фалї в щораз коротших відступах бризкали аж на корабель. На межипокладі чути було лиш глухий гуркіт, мов би хто вистрілив нараз із тисяч карабінів. Я мав всякі вигляди перебути в сім пеклї через кілька днів. Сьвітло дня лиш слабо заходило до нас; на кількох одвірках блимали закопчені нафтові лямпи Я мав тепер нагоду придивити ся цїлій величавости межипокладу.

З отвору сьвітлового, котрий переходив через всї поверхи межипокладу, зійшов я сходами на долину до т. зв. „**родинної кабіни**“. Нужду, яка тут представила ся моїм очам, годі описати. Сопух, яким тут на мене повіяло, майже зовсім мене замаморочив; я важив ся ще лиш в той спосіб віддихати, що затулив собі ніс і рот рукою. Тут в маленьких пересїках були понапихані сотки людий всїляких народностий і рас, женщини і мужчини всїлякого віку в суміш Мало ще не всї качали ся від страшних болів на сїнниках. Морска хороба страшно тут лютила ся. Кілька старших людий сиділо в пригнобленім спокою на своїх скринках посідпиравши голови руками. Коло столів сиділи замащені жінки, повбирані в лахи і старали ся заєдно успокоювати свої квилячі діти. Молоді дївчата, котрі ледви що виросли з дитинячого віку, а котрих їх плюгаве окруженє позбавило послїдного останку сорому, заводили простацкі жарти з хлопчисками недолітками. Старі баби докидали свої безличні замітки, підчас коли мужчини кляли та лаяли ся або шукали розради у фляшці з горівкою.

Але найстрашнїйше виглядало між **росийскими Жидами**, що розсїли ся були в самім куті, куди майже вже зовсім не заходило сьвітло блимаючої нафтової лямпи. З питомим собі наклоном до нехарности уникали они всего, що могло би зменшити їх нужду. Їх леговища служили їм заразом і за маґазин провіянтовий. Там поскладали они були всїлякі можливі останки страв. Побіч не догризених оселедців, які у них уважають ся за великий присмак, лежали позасихані булки та плїснїючі кусні мяса. Вже здалека можна було зміркувати, що тут жидівска кабіна, з котрої на всїх праведних і неправедних віяло страшенним смородом.

Я пігнав дальше. Напроти Жидів сиділи люди із східних сторін, знані на кораблі під загальною назвою „**Шльоваків**“ (що там були й Русини, о тім здаєсь нема й сумніву). В сумерку побачив я там якусь блїду жінку, котру мучила морска хороба; она корчево обняла була своє квиляче немовлятко а з еї позападаних очий лили ся безнастанку сльози. Мене взяв великий жаль. Я сягнув механїчно до кишені як за добрих часів — та ба, коли в них не було нічого...

Нараз кинуло кораблем страшенно і роздались крики соток людий, шруба забренїла несамовито і щось якось дивно затріщало. То зачала лютити ся буря зі страшенною силою. Можна було порушати ся ще лиш держачись руками; кількох людий викинуло з їх ліжок, стоячі довкола скрині поперевертало і декотрі порозбивало, счинив ся загальний заколот. Ту страшну сцену осьвічувала коптяча лямпа мов би якусь сонну мару.

Корабель хитав ся безнастанно. Фалї били об стїни, мов би домагали ся, щоби їх впустити. І найсильнїйших опанував німий страх Якась молода дївчина, лиш від біди убрана, кинула ся з диким криком якомусь чужому чоловікови на шию: „Ратуйте мене... ратуйте... топлю ся!“ — Чи нещаслива зі страху з розуму зійшла? Зімлїла і впала мов нежива на землю. Милосердні люди занесли еї на ліжко і накрили якимись лахами. При столї з боку сиділо кількох молодих паробчаків і горівкою додавали собі відваги. Сьміхом і простацкими дотепами договорювали они повисшій сцені... Кораблем знов кинуло сильно. — Шруба піднялa ся понад воду і бреніла та скрипіла так страшно, як би корабель мов пукнути. Запиті паробчаки попадали під стіл і зачали там бити ся.

(Дальше буде).

— Покусані скаженим псом. В Чернівцях покусав оногди скажений пес, власність п. Вальштайна, властителя реальности при ул. Шкільній четверо людий: 14-літну доньку Вальштайна, 22 літного наймита Гната Яшка та ідучу улицею Олену Дмитрук і дволітну дитину. Всіх покусаних відвезено ще того самого дня до заведеня Пастера в Букарешті.

— Небезпечного пройдисьвіта і злодія, якогось Богдана Добровольского, арештовано сими днями в Бродах. Ще в половині лютого зайшов був той Добровольский, котрий має походити з Таращі, київскої ґубернії в Росії до Бродів, познакомив ся тут зі служницею Маркилею Новосадівною із Старих Бродів, одружив ся з нею і намовив до крадежі, щоби в той спосіб роздобути собі гроші на виїзд до Швайцарії. Зараз по тій крадежі Добровольского зловлено а суд окружний в Золочеві засудив его на 2 а ві на рік вязниці.

Але недовго сидів Добровольский у вязниці; єму удало ся втечи а перед кількома днями явив ся він знов в Бродах і зачав красти в незвичайно сьмілий спосіб. Остаточно інспекторови поліції Тинецкому удало ся его вислідити і арештувати. Він признав ся, що втік з вязниці в Золочеві разом з своїм товаришем якимсь Коґуціньским і ще одним, котрого імени не памятає. Зараз по тім приїхав до Бродів, але побув лиш кілька годин і поїхав до Прус, звідтам до Росії і перед кількома днями загостив знов до Бродів. В Тернополи стрітив ся він з Коґуціньским і якимсь Сольским, котрого пошукує суд в Коломиї за крадіж, а так в трійку мали уложити плян дальшої кампанії.

— Крадіж стемплів в судовій канцелярії. Перед львівским трибуналом карним розпочала ся вчера розправа против Йойни Туртельтавба за крадіж, спроневіренє і обманьство, Йоська Ціманда і Якова Гершка Аймерле за участь в тих злочинах і наконець против Хаскля Туртельтавба за спроневіренє, якого они допустили ся всілякими маніпуляціями стемплевими в одній з канцелярий суду повітового в Сокали. Акт обжалованя так представляє справу:

Канцелярию VI. відділу суду повітового в Сокали вів в послідних літах Хаскель Туртельтавб, котрий в виду того, що до відділу належали також справи табулярні, мав обовязок залагоджувати ухвали табулярні і висилати їх з дотичними документами взглядно передавати їх відділови в ціли доручення і екзекуциї. Начальник суду повітового придїляв Хаскльови до помочи яко надзвичайного дієтария его сина Йойну. Отже той Йойна, котрий вже від 1907 р. помагав свому батькови, допустив ся в тих літах многих мальверзаций стемплевих, на котрі впав аж судия Гехт, коли вернув з урльопу в першій половині жовтня 1908 р.

Маючи вільний вступ до канцелярії VI. відділу, крав він від 1907 р. части стемплї, котрі складали сторони до протоколів розправ, угод і вироків а на місце вкрадених або нічого не наліплював або наліплював старі, ужиті вже стемплї, котрі здирав з контрактів і клявзуль леґалізацийних. Вартість вкрадених стемплів виносить до 150 кор. До того намавляли его Йосько Ціманд і Кобі Аймерле, котрі купували від него вкрадені стемплї за половину вартости. О скілько батько брав участь в тих крадежах сина, слідство не могло викрити, тим більше що й Йойна каже, що его батько не знав о тім нічого; однак стверджено, що Хаскель запротоколував 105 контрактів, з котрих син его поздирав стемплї і що по викритю слідства поналїплював нові. В виду того потягнено до одвічальности і старого Туртельтавба. До розправи покликано кількадесять сьвідків.

Телеґрами.

Відень 4 червня. Цісар приймив нині на окремій авдиенції специяльну місию турецку, котра вручила Монарсі відручне письмо від султана Магомеда V., повідомляючи его о вступленю на престол.

Відень 4 червня. Серед відчитаних вчера в палаті послів інтерпеляций знаходить ся також інтерпеляция пос. Ґабля до міністра справ внутрішних в справі видаленя заграничних підданих Жидів зі всіх країв австрийских.

Відень 4 червня. Міністер скарбу предложив на нинїшнім засїданю палати послів проєкт закона о податку від спадщин і даровизни. Відтак приступила палата до дальшої дискусії над наглими внесенями пп. Шустерзіча і Каліни. По бесіді Шмідта промавляв пос. Шрамек, котрий навязуючи до поїздки пос. Крамаржа до Росії, сказав: Не маємо охоти на то, щоби ческий нарід потонув у великім російскім мори. Наша культура і наш народний індивідуалізм суть для нас занадто дорогі. З другої сторони однак мусимо заявити ся також против такої політики російскої і таким відносинам російским, про які тут була вчера обширна бесіда. Ми ніколи не числили на офіцияльну Росию та й сим разом не можемо на неї числити, бо знаємо дуже добре, що Росия супротив народів славяньских, жиючих в обсягу російскої держави, поступає як під взглядом народним так і під взглядом релігійним в спосіб суперечний зі всякою толеранциєю. Опісля промавляли яко ґен. бесідники пос. Бельоглавек і Крек.

Константинополь 4 червня. В кількох малоазийских залогах як також в поодиноких фортах над Босфором і Дарданеллями не настало ще успокоєнє умів і не зник ще ворожий настрій супротив нового правліня. Однак чутка, мов би там вибух формальний бунт, єсть значно пересадна.

Надіслане.

— Книжки на премії, польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарві образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім“. — Книжки висилає ся лиш за надісланем вперед гроший або за посліплатою.

— РУСКІ ДИКТАТИ для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворец:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова *) З Коломи..

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25. 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{35}.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.

З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{19}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Найліпше! Найтаньше! Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ

і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ
Van Leriusstraat 10
БЕЛЬҐІЯ

РОТТЕРДАМ
Postfach 322
ГОЛЯНДИЯ.

Інсерати

до

„Народної Часописи“
і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция

дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з російскої шкіри!

Пара чобіт в російскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із російскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, в найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи в тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових в верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Як плекати і доглядати садовину
коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в тексті.

Написав Василь Породко.

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

БІЛЄТИ ІЗДИ
на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9

Головна
Агенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527)